ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΛΕΣΒΟΥ
Ἐτησία . . . Δρ. 100
Ἑξάμηνος . . . » 60
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία . . . Δ. Σ. 2
Ἑξάμηνος . . . Δ. Σ. 1
Τὸ φύλλον ΛΕΠΤΑ 30

ΕΝΩΣΙΣ

Η ΠΡΩΤΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΩΣ ΕΔΡΑΣΕ ΚΑΙ ΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 / 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1922

ΕΤΟΣ Β' Ἀριθ. 460

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΒΡΥΣΗ

Αἱ ἀποδείξεις φέρουν τὴν

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Εἰς τὴν 1ην Σελ. Λο. 6 αἱ· τὴν 2αν Δο. 3

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Λονδίνου πληροφορίαι ἐμφανίζουν ὡς πιθανὴν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ τουρκικοῦ ἀντιτσχεδίου μετὰ τινων δευτερευουσῶν σημασίας τροποποιήσεων. Συγχρόνως ἀπευθύνονται ἐκ μέρους τοῦ «Ἐωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου, ὁμιλοῦντος τὰς γνώμας τοῦ κυβερνῶντος τὴν **Μ. Βρεττανίαν** κόμματος τῶν συντηρητικῶν, ἐκκλήσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν εἰν ὀνόματι τῆς παλαιᾶς φιλίας, ἡ ὁποία ἐκ παραδόσεως τὴν συνδέει πρὸς τὸ κόμμα τοῦτο, ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐπιμόνους ἀξιώσεις της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν διομολογήσεων.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν κρατουσῶν ἐν Λονδίνῳ διαθέσεων. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἄλλων Συμμάχων Δυνάμεων ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι ἔχει πρὸ πολλοῦ καθορισθῇ καὶ εἶνε γνωστή. Δὲν ὑπέστη δὲ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μεταβολήν, καθὼς ὁμολογήθη ἄλλως τε, παρ' ὅλας τὰς γενομένας προσπαθείας περὶ τούτου.

Τὰς διαθέσεις δὲ τῆς γείτονος Γιουγκοσλαυΐας ἀπεκάλυψαν αἱ δηλώσεις τοῦ **Σέρβου** Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, περὶ ὧν ἠσχολήθημεν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν κανένα λόγον ἀπιστίας καὶ δὲν ἐκίνησαν κανενὸς τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῶν ἀφθόνων ὑπερπατριωτῶν.

Κατατέθημεν πάντα τὰς ἐνδείξεις ταύτας διὰ νὰ παρακάμψωμεν ἀπτὴν τὴν εἰκόνα τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Ἑλλὰς σήμερον ὑπὸ διεθνῆ ἀπόψεις εἰς μίαν κρισιμωτάτην περίοδον τῆς ἱστορίας της, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει καθορισθῇ τὸ μέλλον της καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ κράτους ἀπειλεῖται ὑπὸ τῶν παντοίων ἐχθρῶν. Ἡ δὲ ἔρευνα περὶ τῶν αἰτίων τοῦ κατανυκτοῦ μέλλοντος τούτου, τοῦ ἄνευ προηγουμένου, εἰς τὸ ὁποῖον περιῆλθομεν, εἶνε ἐπιβεβλημένη καὶ ἀναγκαία περισσότερον ἀσφαλῶς ἀπὸ ὅλας τὰς πολιτικὰς νεφελοκοκκυγίας αἱ ὁποῖαι μετὰ τόσης ἀτοριλίας σαρδίρονται εἰς τὰς ἀγωνιώδεις ταύτας στιγμάς.

Ἡ ἀναισυγκρότησις τῶν μαχίμων Δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, καθὼς ἐβεβαιώθη καὶ ἀναγνωρίσθη ἀπεταίχθη ἀπὸ πολλοῦ. Ἐπὶ τοῦ τὴν δὲ τὴν ἔποψιν παρέχει πρωτίστως πᾶσαν ἐμπιστοσύνην τὸ ἀνεπτερωθὲν φρόνημα τοῦ στρατευομένου πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος μόνον στιγμὴν κτιμάτου ἀγνώριτα καὶ διὰ λόγους τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις δὲν εἶνε ἤδη συγκεχωρημένη.

Εἷς ἄλλην αἰτίαν συνεπῶς ὀφείλει ν' ἀποδοθῇ ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ἐχθρότης ἡ κυκλοῦσα ἐκ πάντων τῶν σημείων τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας οὐδεμία ὑπηρεσία καὶ οὐδεμία προσπάθεια καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἀναγνωρίζεται. Εἷς τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τοσάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὠμιλήσαμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπικαλεσθέντες ὄχι κυρίως τῶν διεκπεριζομένων τὴν ἀρχὴν τὴν ποσοχήν, ἀλλὰ παντὸς δυναμένου νὰ ἐπηρεάσῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν πορείαν τῶν δημοσίων πραγμάτων τῆς χώρας, εἰς τὴν αἰτίαν ἡ ὁποία εἶνε ἀκριβῶς καθωρισμένη ἐν τῇ συνειδήσει πάντων τῶν Ἑλλήνων πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀτυφλώθησαν ἐν μορφῇ ἐγωπαθείας καὶ ἀπωλείας πορωσεως. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις οὐδέποτε ὑπῆρξε καθ' ἑαυτὴν κακὸν διὰ τὴν ἔξυπηρέτησιν τῶν κρατικῶν σκοπῶν καὶ δὲν εἶνε ἀτυχὴς δυνατὸν ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς καὶ μονὴ σύμπηξις πολιτικῶν συμφωνιῶν, ὅταν μάλιστα ἐμφανίζεται δουλευομένη. Ἀποτελεῖ μόνον τὸ μέσον, τὸ δευτερεῦον μέσον, ἐν τῇ διευθετήσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς στάθερᾶς καὶ ἀκμαίας καὶ ἀπηλλαγμένης τῶν κινδύνων τῶν ἐσωτερικῶν ἀναστατώσεων κρατικῆς συγκροτήσεως. Ἐφ' ὅσον δὲ εἶνε ἀκόμη καιρός, τοιαύτην συγκρότησιν ὀφείλει νὰ ἐμπρχίσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον τοῦ διχηλισμοῦ. τὸν ὁποῖον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀντιμετώπιζε.

«Ν. Ἡμέρα»

ΑΠ. ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἔτυχε νὰ δῶ τώρα τελευταῖα μίαν εἰδοποίησιν διὰ τῆς ὁποίας ὁ εἰδοποιῶν ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἀξιότιμον κοινὸν Μυτιλήνης ὅτι κτλ. Ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ «ἐπαράτου καθεστῶτος» καὶ περαιτέρω ὑπέγετο, μετὰ ψυχικῆς διαγύσεως, ὅτι διὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸν ἀγαπητόν του τόπον μας ζητήματα θὰ ἔχωμεν, οἱ Μυτιληναῖοι δηλαδή, τὸν ἔνθερμον παρὰ τῇ Κυβερνήσει συνήγορον καὶ ὑποστηρικτὴν αὐτῶν.

Ὁμολογῶ ὅτι συνεκινήθην μεγάλως ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης διότι ὡς ἀγαθὸς Μυτιληναῖος ἔβλεπον ἐνα ἀκόμη προστάτην ἡ ἐρασιτὴν, ὅπως θέλετε, προστιθέμενον εἰς τὴν στρατιὰν τῶν προστατευομένων τῆς ὡραίας Μυτιλήνης. Ἐσυλλογίσθην ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐπετυγχάνομεν τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ λαδιοῦ μας, διότι εἶπα καθ' ἑαυτόν, ὁ νέος οὗτος προστάτης δὲν θὰ φανῇ βεβαίως ἐπίορκος, ὡς ἐφάνησαν τόσοι ἄλλοι ἀνώτεροι κατὰ τὸ μέγεθος καὶ φιλομειδέστεροι τὴν μορφήν. Νὰ, ἐσυλλογιζόμην μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ Μυτιληναῖοι δὲν θὰ κινδυνεύσωμεν νὰ φανῶμεν κουτοὶ καὶ ἡ ὑποστήριξίς μας δὲν θὰ πάγ στὸ βρόντο. Διότι τὸ μέλλον κάθε ἀνδρὸς δύναται νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸ παρελθόν του καὶ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὀρθῶς. Ἔπειτα νὰ σᾶς πῶ, σὰν γνήσιος Μυτιληναῖος μὲ ἐνθουσίασε τὸ γεγονὸς ποὺ ἐκάλει τὸν τόπον μας ἀγαπητὸν του καὶ, τὸ πλέον παράδοξον, μὲ ἐνεθουσίασε περισσότερον ἀπὸ τὸ χαρίεν μειδίαμα τοῦ Βενιζέλου.

Δὲν πειράζει, ἐσκεπτόμην, πιθανὸν νὰ ἐβρώμισε καὶ αὐτὸς κάποτε τὸν τόπον τοῦτον μὲ τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ἔδειξεν ἐξυπηρετῶν τὰ συμφέροντα τῶν πιστῶν, εὐγνωμόνων καὶ γενναιοτάτων συμμάχων, ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸν ἀποκαλεῖ ἀγαπητὸν καὶ ἐπομένως καὶ ἡμᾶς ἀγαπητούς — κατ' ἀνταπάλλαξιν ἂς εἶναι συγκεχωρημένοι αὐτὸς καὶ οἱ ὁμοῖοΐ σεται αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὅλος βυθιζόμενος εἰς μίαν ψυχολογίαν τὴν ὁποίαν ἄλλοτε κατεκρινα καὶ ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς καλοὺς μου συμπατριώτας. Δὲν συνεκινήθην δηλαδὴ ποσῶς μὲ τὸ νὰ ὑπάρχουν τόσοι καὶ τόσοι Μυτιληναῖοι, νεαροὶ καὶ μή, οἱ ὁποῖοι, καίτοι αἰσθάνονται ἰσχυρὰ ὁ πωσδήποτε τὰ φιερὰ των, διὰ νὰ πετάξουν ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τῆς λάσπες τοῦ δρόμου τῆς Πετρόκαλας. Ἐν τούτοις ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν τῶν συμπατριωτῶν των καὶ ἔστιν ὅτε ὁ φθόνος τὰ καθηλώσει ἀδύνατα καὶ ἀδρανῆ. Καὶ πρὸς πεῖσμα παραγωρούμεν τὰ πάντα εἰς κάθε μὴ Μυτιληναῖον ἀρκεῖ νὰ πιστεύῃ εἰς ἕνα Βενιζέλον Πατέρα, Παντοκράτορα κλπ., νὰ κολακεύῃ τὴν ἰδιοτροπίαν του καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζῃ τὰς ἐκτάσεις τῶν ὑπερορίων του καὶ τὰ γνωρίζῃ τὴν πόθεν ἔσχε κτλ. ἐκθειάζῃ τὴν ὡραιότητα μας. Ἀφιλοδοξία μου μείνασε ἐκ τούτου. Τί διάβολο, εἰς μᾶς παίρνουν γιὰ κ θέλει νὰ σκοτώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Πάνθεον Ἐθνικῶν Τεμπελχανέδων ἐκτὸς τὴν φάρα μας μίδα; Ἐγχρίνων ἐ αὐτοὶ προστάται....

Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτα ἐπαίων ἀκέψεων ἔρχει εἰδοποίησιν ὡς τὸν χρεῶτων.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΝΕΚΡΟΣΠΟΥ

Τὰ Ἑλβετικὰ φύλλα γρ τευχη, ἕνας Ἑλβετὸς γεω στος Μαὲς ἐβλεπε ἐλκυσ δὶς τὴν παρελθοῦσαν. Παρ πάντες ὁρῶν εἰς τὸ Ζυμά, Ἄλπεων.

Εὐρεθὴν παγωμένος ἐπὶ ὄρους ὕψους δυο ὀργιῶν τ μισους εἰς τὸ σπίτι του, τὸ τοῦτο ἐξεύρεσεν, ἐξαφαν ταρωχὴ καὶ ὅτι ὁ Μαὲς γ δὲ καὶ τὴν ὀρτεγιὰν ὁ ὄρους, ἐνῷ ἡ ἀτενδοῦσ προκειμένου διὰ τὴν κηφ

Ὅπου ὅμως προβλέπετο καὶ φίλοι ἐκδίδυτοι ἐτοίμα ἐπὶ τοῦ δυσκόλου ἔργου ἐκεῖνοι ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ Μαὲς μετέβαινε νὰ πεθάνῃ μέρος, τὸ ὁποῖον ἦτο πολὺ ἐνῷ οἱ συγγενεῖς του ἐπεσκ ὅτι ἐν τοιούτῳ τόπῳ ἐξέρχο τοῦ ὕψους τὰ γόρη. Καὶ ἐ ἱστορίαν του ὁ Ἀμπέτος. Ἔνεκ ἀπὸ ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ἦτανε ἐγκε τὸ ὑψόμετρον τοῦ. Ἔν εἶπεν ἐν καταφανῶς, καὶ ἦθελε νὰ

Τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ κρεββά σχεν ὁμιλεῖν ὀλίγον ἀπὸ μεγάλ Εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ μεγάλ ὀλίγα δὲ λεπτὰ κατόπιν ἀ προσκεκλημένοι.

Ὁ ἰατρὸς ἐλήφθησαν πολὺ στιγμὴν τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ Μαὲς ἀπέθανε πάλιν. Ἐπὶ τὸ συγκινητικὸν κλῖμα ἰατροῦ ...

ΕΠΡΟΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑ

Παρισινὴ ἐφημερὶς ἀνήγρεν πίστωσιν αὐτοκτονίαι. Εἷς ἐκ τ (παρισινὴ τῆς Μεγάλ Κωνσταντ τελευτῇ γάμος. Ἡ δίκαιος Μα ξανδῆ ἡλικίας 22 ἐτῶν, ἐν ἡ παιδομάστορα μὰ ἕνα γοητ Ἰουλίας.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴ ἔρχε τὴν συγκατάθεσιν εἰς τὸν γάμ ἀπὸ ἐπιστολὴν ἧς ἔ

— Ἀγαπῶ, ἔλεγεν ἕνα ἄλλον ἐπ τεῖς μου τὸ γνωρίζουν καὶ καλὰ ποσάνω παρὸ νὰ ἀποθάνω.

Κατόπιν ἐζήτησε ἀπὸ ἕνα φαρμακοπώλην ὅπου τὸ ἐφάρμ βιβλίου καὶ ἔλαβεν δίκην ἐπ τοῦ ἔργου.

Οἱ γονεῖς τῆς δυστυχοῦς τὰ ἀ δόξει τὸ ἐπεισόδιον ἐξηγερτήριον κατέλιπεν τὴν περιφ.

Α Ο ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΠΙΤΡΟ

Ἐνδιαφέρουσαι πτομέ

Τὸ ἐπίσημον κείμεν τῶν Γ ἀντιπροτάσεων, ἐκτυνέον τεχνηκώτατον ἐρυθρὸν ὑφ τοι ἀπὸ 100 περίπου ὀδας τα ἡ παραπλησίαν ὡς τὰ γους Δυνάμεις ἐπιστολ σοῦ. Ἔπονται ἕπειτα προτάσεις. Αἱ σελίδες ἐν εἰς δύο μέρη. Ἀπὸ τ μέρος εὑρίσκε τα τὸ Συμμαχικὸν κεῖμ νίας. Ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ διάφορα ἄρθρα τῶν τανόνεναι ἀπὸ τὸν Τ ησίας.

Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀ φθόνος τὰ καθηλώσει ἀδρανῆ. Καὶ πρὸς πεῖσμα παραγωρούμεν τὰ πάντα εἰς κάθε μὴ Μυτιληναῖον ἀρκεῖ νὰ πιστεύῃ εἰς ἕνα Βενιζέλον Πατέρα, Παντοκράτορα κλπ., νὰ κολακεύῃ τὴν ἰδιοτροπίαν του καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζῃ τὰς ἐκτάσεις τῶν ὑπερορίων του καὶ τὰ γνωρίζῃ τὴν πόθεν ἔσχε κτλ. ἐκθειάζῃ τὴν ὡραιότητα μας. Ἀφιλοδοξία μου μείνασε ἐκ τούτου. Τί διάβολο, εἰς μᾶς παίρνουν γιὰ κ θέλει νὰ σκοτώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Πάνθεον Ἐθνικῶν Τεμπελχανέδων ἐκτὸς τὴν φάρα μας μίδα; Ἐγχρίνων ἐ αὐτοὶ προστάται....

Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτα ἐπαίων ἀκέψεων ἔρχει εἰδοποίησιν ὡς τὸν χρεῶτων.

Γεν. Θ. Κολοκοτρώνης ὑφυφασμένος κατὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Ὄθωνος.

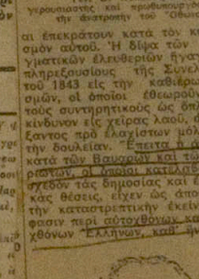

Α. Χρηστίδης

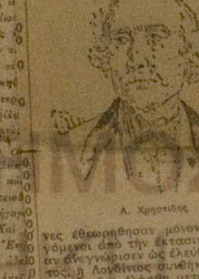

Γ. Ψαλλας

ΧΑΙΡΑ
ΙΣ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΣ ΤΟΥ 1821
ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΓΡΑΤΗΓΟΣ ΧΑΤΖΗ ΧΡΗΣΤΟΣ

τοῦ χρεωτικοῦ καὶ τέλος)

γος λαίφαυτα ἀπέτελεν ἀν,οὗτος ἔσπευσεν εἰς Πεδούντων Ἑλλήνων, ὅπου ἐικώτατον μέρος εἰς ὅλα; μάχας ὡς; εἰς τὰς παρὰ ης Πύλης, τοῦ Παλαιοῦ ; Γιάλοβης, εἰς ἣν χώρεθεις αἱ ἐντὸς δίου συνελήφθη ἐρυλαιόθη ἐν Μεθώνῃ εκυλάου Μεθώνης Γ'ηο διάστημα τοῦτο ὑπέσηι καὶ στερήσας καὶ θὰ ἐν δοτεύθεν εἰς Μεθώνην χος Ἀμλὲν, δὲς ἐξῆς ιν τῆς ζωῆς του, μέχρις ιγὸς Μαΐζων ἀπήγαιτ τὴν ἀπελευθέρωσιν

τὴν ἀπελευθερωσίν του νων ὅπως ἐπιστρέψῃ τὸν Ἑλλάδος, ὅστις ἀπεδέ δακρύων, ὁ δὲ λαὸς γυπύθεσιν αὐτῶν ἐν ἀ ποιαυμῷ κατὰ τὴν ἡμ ματικοῦ Π. Σκορίδη, ὑ τριαγῆ, ὅστις εὑρέθη ἡ Ἀτιναν ἀπόβασιν ἡ τοῦ Κατζου Τζαβέλα, ἀ

πεταβιλίου δὲ 34. Ἐ ἄρθρα καθ' ὃ καὶ ζήτημα τοῦ δημοσ καὶ μιὰν δήλωσιν διὰ νομικῆς. Κυβερνήτου μας; (ἀπουσία) προσεμμάχων εἰς τὰ πα νικοῦ χρέους ἄρθρ τὸ συμμαχικὸν κεῖ τῆς Λωζάννης περι μέρους εἰδικῶν συμ ἡ σύμβασις ἡ ἀφορ τῶν Στενῶν ἐπὶ μέτας ἀνέπαφος ὑπὸ θευέρα σύμβασις, ἡ τῆ; Θρήκης, δηλαδὴ ξιωπλισμένην ζώνην κατὰ μῆκος τῶν καὶ Ἑλληνοτουρκίας, παραμένει καὶ τος.

διατηροῦνται ἀλειτί μόνον δὲν ἀφορολογικὴν γραμμὴν Ἔβρου—Μαυρογκάζ ὁ οἱ Τοῦρκοι ζη γραμμικὴ γραμμὴ εἰ τὴ διαβίβαση καὶ ἐνων καὶ Τούρκων Ἔτι ἐπίσης ὅτι οἱ τες ἐκ τῆ; γραμμένοι. Ἐξ ἀλλ ἐντες ἔτεθεν ἐπιβλήτου καὶ ἐπιβάρυναν. εἰ λίην.

ἐβολὴς ὁρίστηται ἔσεις. Ἡ ἀφορῶσα ; τῆς Τουρκίας. συμβάσεως αὐ ιητι μόνον τὰ ἐξ ; καὶ πεταβιλικὸν τὰ 14.Προ ἐν νέαν ἄρθρον ἀναφέρουσα δι τὰ διατήρησι ἐπ ροκαλεῖ φλαγι ικὰ ἱδρύματα, ὑδενὸς εἴδους καὶ ὁπόκεντει ἐλέγχους.

ἡ ἀπὸ σύμβασις ἡ ἀφορῶσα ὁμνιακὴν χρέ; τῆς Ἀλβανίας Τουρκίας καὶ συμμάχων ὑφίστατο φιζικὴν τροποποίησιν. Ἀπὸ τὰ 20 ἄρθρα τῆ; καταγράφονται τελεῖως τὰ 4, μεταβιβάλλονται τὰ δεκατέσσαρα καὶ παρμένουν τὰ δύο.

Ἡ σύμβασις ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἀμνηστίαν, μεταβιλλέται ἐπίσης 4 ἄρθρα διατηροῦνται, δύο μεταβιλλονται καὶ ἕνα προστίθεται.

Βαρασήμαντος εἶνε ἐπίσης ἡ μεταβολὴ τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ἡ δήλωσις τῆς Τουρκίας σχετικῶς μὲ τὸ καθεστὼς τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ δικαστικῆς ἀπόψεως.

πηλευθέρωσεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Κοὺρτ Κιὸρ Ἰβρεὶμ πασᾶ. Κατόπιν ὑετρὴθη πρὸ. ἐνίσχυιν τῆς πρὸ τῶν Θηβῶν στρατιᾶ, τοῦ Δ. Ὑψηλάντου, στρατολογῶν τὴ. ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, ὅσης ἀνέλυβε τὴν καταπολέμησιν τοῦ Νιζὶμ καὶ Ὀμὲρ ταιάδων.

Ὁ Χατζῆ Χρῆστος καὶ εἰ. τὴν περίσσειαν ταύτην καὶ παρ' ὅλ τὰ ἐν τῇ φυλακῇ δεινὰ του. Ἀπεδείχθη ἀκαταγώνιστος, ἥρως, τουρκομάχης, διότι βλέπων πάντα ταῦτα ὁ στρατάρχης Ὑψηλάντης ξιφρίζη, καὶ διαφορῶν ἀνέκραξε, «Ἕλλην; Σαρσεῖτε, ὁρμᾶτε ν' ἀποσφάξετε τοὺς τυράννους, ἕνα Κορα ἀκάκην ἐχύσαμεν. Ἄλλον μὴ; ἐξασπάτησεν ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος» δάκνῶν τὸν Χατζῆ Χρῆστον μ.χόμενον.

Ἐν γένει ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ φήμη τοῦ Χατζῆ Χρήστου μετὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ κατεσπ τοιαύτη ὥστε ἔχαιρε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἀπελάμβανε γενικῆς ἐκτιμήσεως· ἡ δὲ γνώμη του ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν ἀσφαλὴς καὶ ἐπιτυχὴς μόχθις τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἔβλεπε ἐνεργὸν μέρος. Αἱ μαρτυρίαι αὗται τοῦ Χατζῆ Χρήστου οὐ μόνον ἐδόξασαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ καὶ ἀνεφώτισαν ἐπὶ τὸ ἀληθέστερον ὁ ἱστορικὸς σύμβουλος τοῦ Π. Σκορίδη, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ μονῇ ἐλαμπρότησε μετὰ τὴν σύμβασιν τοῦ 1831, συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ Θῆβαι, Ἀθῆναι, Εὔβοια, Λαμία κ. τ. λ. συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ Θῆβαι· γεγραμμένης ὅμως ὑπενθυμίσεως; τῶν ἐκεῖ γενηφόρων μαχῶν τοῦ Χατζῆ Χρήστου, ἀποδειχθῇ καὶ ἀναγνωσθῇ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα ἐμβλύτα τὴν ὑπεροχὴν κατέσαν τὴν χώραν ἀνακτιζμένην καὶ οὐχὶ παρεχωρουμένην ἐπὶ ἀποζημιώσει. Καὶ οὕτω ἀπηλλάγη τὸ "Ἔθνος τῆς χρηματικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν χάρις εἰς τὸν Χατζῆ Χρήστον.

Ἡ μικρὰ ἐκείνη γωνία τῆς Ἑλλάδος ἡ μόλις ἀπονενέμασα τὴν δουλείαν καὶ τὴν Τουρκικὴν βιβρχήσιμη, ἦτο τότε χώρα μεταβιβαμένη εἰς σαρὼ; ἐρεπίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυριάρχει ὁ κυνὸς ἐν τῇ διαμέσῳ τῶν ἐξουσιῶν, ὁ πᾶν δὲ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἰδίας ὀντάτητος καὶ ὑπερογῆς τοῦ ἀτόμου· ἦτο χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαρυτένευε ἡ ἀναρχία, ἡ δὲ ἀσφάλεια ζωῆς, τιμῆς, περιουσίας ἦτο ἡ ἀσύνηθες καὶ ἐξαίσκετο εἰς τὴν διαθεσιν τοῦ τυχόντος κακοποιοῦ στοιχείου. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διατελούσης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Κυβερνήτης προσεκάλεσε τὸν Χατζῆ Χρήστον εἰς Πελοπόννησον, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἠσπάσθη εἶπεν ὅτι «ὁ φοιτισμός σου ἔσωσε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ δικαιώματα περιεσώθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ διαφλονεικῇ ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν τὰ θέατρα τῶν μαχῶν παύουν, θέλω ἐναισχοληθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου· οἱ κακοὶ ἔξω ἐ τῶν ἤρχισαν νὰ παραμβάλουν φραιδῶν ἐμπόδια εἰς τὴν πατρικήν μου πορεῖαν· ἀπαιτεῖται αὐστηρότης· διὰ τὸ κοινὸν καλὸν, οὐ λιπὸν τοῦ λοιποῦ θέλεις χρησιμεύσει εἰς τὴν στερεὰν καὶ Κυβερνητικὴν μηχανῆς, μὲ τὴν συνήθη πίστιν καὶ εἰλικρίνειάν σου». Καὶ πράγματι ὁ Χατζῆ Χρήστος ὡ; ἄνθρωπος ἀπέναντι εἰς οὐδεμίαν μερίδα, μὴ ἔχων οὐδεμίαν τοπικὴν ἐπιρροὴν οὐδὲ ἐπιδιώξας ἰδιαίτην, μὴ ἐπιδιώκων οὐδεμίαν ἀπολύτως φιλοδοξίαν, παρὰ τὴν κρατήσαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος νὰ ἐμβάλῃ τὴν δύναμιν τοῦ νόμου, τὴν ἐκκρατησιν τῆς ἰσονομίας· καὶ τὴν διάνοιαν τῆς χώρας· ἀπὸ τὰ λυμαινό ἕνα ταύτην κακοτοπιὰ στοιχεῖα.

Οὕτω διορισθεὶς εἰς Ἀχαΐαν, Λακεδαίμονα, Μεσσηνίαν κ. τ. λ. ἠσφάλισε τοὺς Κυβερνητικοὺς ἀπὸ διαφόρους ἐπιθέρους τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἐνέτατῶν. Ἐν γένει τὸ σῶμά του ἐχρημεύσε τότε ὡ; ἔρεισμα χωροφυλακῆ ὅ· ὅλας τὰς τότε δημοσίας λειτουργίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀὺγ. Καποδίστρια, ἀνέλαβε πάλιν τὴν κατιπολέμησιν τῶν ἀντιαρτῶν καὶ ἐγένετο τὸ στήριγμα τῆς τότε συστάσεως Ἑταιρολοὺς Διοικητικῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀν-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ		ΚΥΡΙΑΚΗ
ΛΕΣΒΟΥ		12
Ἐτησία . . . Δρ. 100		25
Ἑξάμηνος . . . » 60		ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ		192[illegible]
Ἐτησία . . . . Λ. Σ. 2		
Ἑξάμηνος . . . Λ. Σ. 1		
Τὸ φύλλον ΛΕΠΤΑ 50		

ΕΝ[illegible]ΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Β' Ἀριθ. 460 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΕΣΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ — ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ Εἰς τὴν 1ην Σελ. Δρ. 6 εἰς τὴν 2αν Δρ. 3

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΒΡΥΣΗ — Αἱ ἀποδείξεις φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τῆς Διευθύνσεως — Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Λονδίνου πληροφορίαι ἐμφανίζουν ὡς πιθανὴν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ τουρκικοῦ ἀντισχεδίου μετά τινων δευτερευούσης σημασίας τροποποιήσεων. Συγχρόνως ἀπευθύνονται ἐκ μέρους τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου, ἑρμηνεύοντος τὰς γνώμας τοῦ κυβερνῶντος τὴν Μ. Βρεττανίαν κόμματος τῶν συντηρητικῶν, ἐκκλήσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν «ἐν ὀνόματι τῆς παλαιᾶς φιλίας, ἡ ὁποία ἐκ παραδόσεως τὴν συνδέει πρὸς τὸ κόμμα τοῦτο, ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐπιμόνους ἀξιώσεις της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν διομολογήσεων».

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν κρατουσῶν ἐν Λονδίνῳ διαθέσεων. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἄλλων Συμμάχων Δυνάμεων ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι ἔχει πρὸ πολλοῦ καθορισθῇ καὶ εἶνε γνωστή. Δὲν ὑπέστη δὲ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην μεταβολήν, καθὼς ὡμολογήθη ἄλλως τε, παρ' ὅλας τὰς γενομένας προσπαθείας περὶ τούτου.

Τὰς διαθέσεις δὲ τῆς γείτονος Γιουγκοσλαυΐας ἀπεκάλυψαν αἱ δηλώσεις τοῦ Σέρβου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, περὶ ὧν ἠσχολήθημεν καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εὗρον κα[illegible] σχεδὸν ἀπήχησιν καὶ δὲν ἐκίνησαν κανενὸς τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῶν ἀφθόνων ὑπερπατριωτῶν.

Κατετάξαμεν πάσας τὰς ἐνδείξεις ταύτας διὰ νὰ παράσχωμεν ἀπτὴν τὴν εἰκόνα τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Ἑλλὰς σήμερον ὑπὸ διεθνῆ ἄποψιν εἰς μίαν κρισιμωτάτην περίοδον τῆς ἱστορίας της, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει καθορισθῇ τὸ μέλλον της καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τοῦ κράτους ἀπειλεῖται ὑπὸ τῶν πανταχόθεν ἐπιβουλευομένων ἐχθρῶν. Ἡ δὲ ἔρευνα περὶ τῶν αἰτίων τοῦ καταντήματος τούτου, τοῦ ἄνευ προηγουμένου, εἰς τὸ ὁποῖον περιήλθομεν, εἶνε ἐπιβεβλημένη καὶ ἀναγκαία περισσότερον ἀσφαλῶς ἀπὸ ὅλας τὰς πολιτικὰς νεφελοκοκκυγίας αἱ ὁποῖαι μετὰ τόσης ἀταραξίας σερβίρονται εἰς τὰς ἀγωνιώδεις ταύτας στιγμάς.

Ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν μαχίμων Δυνάμεων τοῦ ἔθνους, καθὼς ἐδεδικαιώθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ἐπετεύχθη πρὸ πολλοῦ. Ὑπὸ ταύτην δὲ τὴν ἔποψιν παρέχει προτίστως πᾶσαν ἐμπιστοσύνην τὸ ἀναπτερωθὲν φρόνημα τοῦ στρατευομένου πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος μίαν μόνον στιγμὴν καμάτου ἐγνώρισε καὶ διὰ λόγους τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις δὲν εἶνε ἤδη συγκεχωρημένη.

Εἰς ἄλλην αἰτίαν συνεπῶς ὀφείλει ν' ἀποδοθῇ ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ἐχθρότης ἡ κυκλοῦσα ἐκ πάντων τῶν σημείων τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας οὐδεμία ὑπηρεσία καὶ οὐδεμία προσπάθεια καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἀνεγνωρίζεται. Εἰς τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τοσάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὡμιλήσαμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπικαλεσθέντες ὄχι κυρίως τῶν διαχειριζομένων τὴν ἀρχὴν τὴν προσοχήν, ἀλλὰ παντὸς δυναμένου νὰ ἐπηρεάσῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν πορείαν τῶν δημοσίων πραγμάτων τῆς χώρας, εἰς τὴν αἰτίαν ἡ ὁποία εἶνε ἀκριβῶς καθωρισμένη ἐν τῇ συνειδήσει πάντων τῶν Ἑλλήνων πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐτυφλώθησαν ἐν μωρᾷ ἐγωπαθείᾳ καὶ ἀπιστεύτῳ πωρώσει. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις οὐδέποτε ὑπῆρξε καθ' ἑαυτὴν ἀρκετὴ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κρατικῶν σκοπῶν καὶ δὲν εἶνε ἀτυχῶς δυνατὴ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς καὶ μόνη σύμπηξις πολιτικῶν συμφωνιῶν, ὅταν μάλιστα ἐμφανίζεται βουλευομένη. Ἀποτελεῖ μόνον τὸ μέσον, τὸ δευτερεῦον μέσον, ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀκμαίας καὶ ἀπηλλαγμένης τῶν κινδύνων τῶν ἐσωτερικῶν ἀναστατώσεων κρατικῆς συγκροτήσεως. Ἐφ' ὅσον δὲ εἶνε ἀκόμη καιρός, τοιαύτην συγκρότησιν ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον τοῦ διαμελισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πιθανώτατα θ' ἀντιμετώπιζε.

«Ν. Ἡμέρα»

ΑΠ. ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἔτυχε νὰ δῶ τώρα τελευταῖα μίαν εἰδοποίησιν διὰ τῆς ὁποίας ὁ εἰδοποιῶν ἐλάμβανε τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἀξιότιμον κοινὸν Μυτιλήνης ὅτι κτλ. Ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ «ἐπαράτου καθεστῶτος» καὶ περαιτέρω ὑπέσχετο, μετὰ ψυχικῆς διαχύσεως, ὅτι διὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸν ἀγαπητόν του τόπον μας ζητήματα θὰ ἔχωμεν, οἱ Μυτιληναῖοι δηλαδή, τὸν ἔνθερμον παρὰ τῇ Κυβερνήσει συνήγορον καὶ ὑποστηρικτὴν αὐτῶν.

Ὁμολογῶ ὅτι συνεκινήθην μεγάλως ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης διότι ὡς ἀγαθὸς Μυτιληναῖος ἔβλεπον ἕνα ἀκόμη προστάτην ἢ ἐραστήν, ὅπως θέλετε, προστιθέμενον εἰς τὴν στρατιὰν τῶν προστατοεραστῶν τῆς ὡραίας Μυτιλήνης. Ἐσκέφθην ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐπετυγχάνομεν τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν τοῦ λαδιοῦ μας, διότι εἶπα καθ' ἑαυτόν, ὁ νέος οὗτος προστάτης δὲν θὰ φανῇ βεβαίως ἐπίορκος, ὡς ἐφάνησαν τόσοι ἄλλοι ἀνώτεροι κατὰ τὸ μέγεθος καὶ φιλομειδέστεροι τὴν μορφήν. Νά, ἐσυλλογιζόμην μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ Μυτιληναῖοι δὲν θὰ κινδυνεύσωμεν νὰ φανῶμεν κουτοὶ καὶ ἡ ὑποστήριξίς μας δὲν θὰ πάῃ στὸ βρόντο. Διότι τὸ μέλλον κάθε ἀνδρὸς δύναται νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸ παρελθόν του κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὀρθῶς. Ἔπειτα νὰ σᾶς πῶ, σὰν γνήσιος Μυτιληναῖος μὲ ἐνεθουσίασε τὸ γεγονὸς ποὺ ἐκάλει τὸν τόπον μας ἀγαπητόν του καί, τὸ πλέον παράδοξον, μὲ ἐνεθουσίασε περισσότερον ἀπὸ τὸ χαρίεν μειδίαμα τοῦ Βενιζέλου.

Δὲν πειράζει, ἐσκεπτόμην, πιθανὸν νὰ ἐβρώμισε καὶ αὐτὸς κάποτε τὸν τόπον τοῦτον μὲ τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ἔδειξεν ἐξυπηρετῶν τὰ συμφέροντα τῶν πιστῶν, εὐγνωμόνων καὶ γενναιοτάτων συμμάχων, ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸν ἀποκαλεῖ ἀγαπητὸν καὶ ἑπομένως καὶ ἡμᾶς ἀγαπητούς — κατ' ἀντανάκλασιν ἂς εἶναι συγκεχωρημένοι αὐτὸς καὶ οἱ ὁμοϊδεᾶταί αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὅλος βυθιζόμενος εἰς μίαν ψυχολογίαν τὴν ὁποίαν ἄλλοτε κατέκρινα καὶ ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς καλούς μου συμπατριώτας. Δὲν συνεκινήθην δηλαδὴ ποσῶς μὲ τὸ νὰ ὑπάρχουν τόσοι καὶ τόσοι Μυτιληναῖοι, νεαροὶ καὶ μή, οἱ ὁποῖοι, καίτοι αἰσθάνονται ἰσχυρὰ ὁπωσδήποτε τὰ φτερά των, διὰ νὰ πετάξουν ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὰς λάσπες τοῦ δρόμου τῆς Πετράσκαλας. Ἐν τούτοις ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν τῶν συμπατριωτῶν των καὶ ἔστιν ὅτε ὁ φθόνος τὰ καθηλώσει ἀδύνατα καὶ ἀδρανῆ. Καὶ πρὸς πεῖσμα παραχωροῦμεν τὰ πάντα εἰς κάθε μὴ Μυτιληναῖον ἀρκεῖ νὰ πιστεύῃ εἰς ἕνα Βενιζέλον Πατέρα, Παντοκράτορα κλπ., νὰ κολακεύῃ τὰς ἀδυναμίας μας, νὰ ὑποκλίνεται χαριέντως ἐνώπιον τῶν κυριῶν μας, νὰ φαίνεται ἀξιοπρεπὴς γαμβρός, νὰ γνωρίζῃ τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην, ὅπως ἐμ[illegible] συνέξινα, καὶ τέλος νὰ ἐκθειάζῃ τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας μας. Αἰφνιδίως ὅμως ἡ ψυχολογία μου μετέπεσε εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον της. Τί διάβολο, εἶπα, ὅλοι λοιπὸν θὰ μᾶς παίρνουν γιὰ κουτούς καὶ ὅποιος θέλει νὰ ἀποφαλώσῃ ὁτὲ μὲν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πάνθεον ὁτὲ δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Τεμπελχανεῖον θὰ μεταχειρίζεται τὴν ράχιν μας ὡς πρώτην βαθμίδα; Ἐρρέτωσαν ἐς κόρακας οἱ τοιοῦτοι προστάται....

Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν τελευταίων σκέψεων ἔρριψα δυστυχῶς τὴν εἰδοποίησιν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

ΚΟΠΑΝΙΔΑ

Ποικιλη Στηλη

ΝΕΚΡΟΣ ΠΟΥ ΦΩΝΑΖΕΙ «ΠΕΙΝΩ»

Τὰ Ἑλβετικὰ φύλλα γράφουν, ὅτι εἰς τὴν Γενεύην, ἕνας Ἑλβετὸς γεωργός, ὀνόματι Αὔγουστος Ματές ἡλικίας εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ἀπέθανε διὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐντὸς δεκαπέντε ὡρῶν εἰς τὸ Στιμέ, μικρὰν πόλιν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων.

Εὑρέθη παγωμένος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μέσα εἰς χιόνας ὕψους δύο σχεδὸν μέτρων. Μετεφέρθη ἀμέσως εἰς τὸ σπίτι του, ἰατρὸς δὲ κληθεὶς κατόπιν ἐξετάσεως, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ καρδία εἶχε παγώσει καὶ ὅτι ὁ Ματὲς ἦτο νεκρός. Ὑπέγραψε δὲ καὶ τὴν σχετικὴν πιστοποίησιν καὶ ἀνεχώρησεν, ἐνῷ ἡ πενθοῦσα οἰκογένειά του ἤρχισε προετοιμασίας διὰ τὴν κηδείαν.

Ὕστερον ὥρας βραδύτερον, ἐνῷ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐκάθηντο περίλυποι μέσα εἰς τοῦ νεκροῦ τὸ δωμάτιον ὁ Ματὲς ἐσηκώθη εἰς τὸ φέρετρον [illegible] εἶναι ἀπερίγραπτον. Οἱ περισσότεροι φίλοι του μετέβησαν νὰ συλλυπηθοῦν, διαμαρτυρόμενοι, τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια κατατρομαγμένοι ἐνῷ οἱ συγγενεῖς του πεισθέντες, ὅτι ὁ Ματὲς δὲν ἦτο νεκρός, τὸν ἐξήγαγον τοῦ φερέτρου καὶ τοῦ ἔδωσαν νὰ φάγῃ. Καὶ διηγήθη ὁ ἴδιος τὴν ἱστορίαν τοῦ... θανάτου. Ἐνῷ ἐπέστρεφεν ἔκ τινος ἐπισκέψεως εἰς τὸν ἀδελφόν του ἔπεσε μέσα εἰς τὸ χιόνι καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρις ὅτου ἀπώλεσε τὰς αἰσθήσεις του. Ἐν τέλει ἐδήλωσεν ὅτι ἦτο κουρασμένος καὶ ἤθελε νὰ κοιμηθῇ.

Τὸν ἔβαλον εἰς τὸ κρεββάτι, ἐπτὰ δὲ ὥρας ἀργότερον ἠγέρθη καὶ ἐκάλεσε τὴν σύζυγόν του. Εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ μεγάλης δυσπνοίας, μετ' ὀλίγα δὲ λεπτὰ κατέπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου.

Ὁ ἰατρὸς ἐκλήθη καὶ πάλιν καὶ κατόπιν ἐπισταμένης τὴν φορὰν αὐτὴν ἐξετάσεως ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ματὲς ἀπέθανε πάλιν. Ὁ θάνατος ὠφείλετο εἰς συγκοπὴν καὶ ὁ ἰατρὸς ἔγραψε δεύτερον πιστοποιητικόν ...

ΕΠΡΟΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ

Παρισινὴ ἐφημερὶς ἀναφέρει τραγικὴν περίπτωσιν αὐτοκτονίας. Εἰς ἕνα ναὸν τοῦ Λινδῶ (περιοχὴ τῆς λίμνης Κωνσταντίας) ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ γάμος. Ἡ δεσποινὶς Μεζὺγ, χαριτωμένη ξανθὴ ἡλικίας 23 ἐτῶν, ἦτο ἡ νύμφη. Θὰ ἐπανδρεύετο μὲ ἕνα χονδρὸ κύριον διπλασίας ἡλικίας.

Τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ ἱερεὺς τὴν ἠρώτησεν ἂν συγκατετίθετο εἰς τὸν γάμον, ἀπήντησε μ' ἕνα ἐντονώτατον ὄχι!

— Ἀγαπῶ, εἶπεν, ἕνα ἄλλον ἄνδρα καὶ οἱ γονεῖς μου τὸ γνωρίζουν πολὺ καλά. Προτιμῶ ν' ἀποθάνω παρὰ νὰ ὑπανδρευθῶ τὸν κύριον τοῦτον.

Κατόπιν ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸ νυμφικόν της ἀνθοδέσμην ὅπου τὸ ἔκρυπτε, περίστροφον, ἐκενοβόλησε καὶ ἔπεσεν ἄπνους εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἱερέως.

Οἱ γονεῖς της ἐκινδύνευσαν νὰ κακοποιηθοῦν διότι τὸ ἐπεισόδιον ἐξήγειρεν ἐναντίον των τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς.

Α[illegible]Ο ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Ἐνδιαφέρουσαι λεπτομέρειαι

Τὸ ἐπίσημον κείμενον τῶν Τουρκικῶν ἀντιπροτάσεων, ἐκτυπ[illegible]μένον εἰς καλλιτεχνικώτατον ἐρυθρὸν [illegible]ύχος, ἀποτελεῖται ἀπὸ 100 περίπου [illegible]ίδας. Προηγεῖται ἡ παραπεμπτικὴ [illegible] τὰς Συμμάχους Δυνάμεις ἐπιστολὴ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ. Ἕπονται ἔπειτα αἱ Τουρκικαὶ ἀντιπροτάσεις. Αἱ σελίδες [illegible]ναι χωρισμέναι εἰς δύο μέρη. Ἀπὸ τὸ [illegible] μέρος εὑρίσκεται τὸ Συμμαχικὸν κείμενον τῆς Λωζάνης. Ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ [illegible]ντίστοιχα πρὸς τὰ διάφορα ἄρθρα τῶν Συμμάχων προτεινόμενα ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν τροποποιήσεις.

Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ [illegible]μενον τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ἀποτελεῖται ἀπὸ 160 ἄρθρων. Ἐκ τῶν [illegible]ρων αὐτῶν αἱ Τουρκικαὶ ἀντιπροτάσεις καταργοῦν ἀπολύτως 11 ἄρθρα, μεταβάλλουν δὲ 34. Ἐπίσης προσθέτουν 4 ἄρθρα καθὼς καὶ μίαν δήλωσιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δημοσίου Ὀθωμ. Χρέους καὶ μίαν δήλωσιν διὰ τὰ ζητήματα τῆς ὑγειονομικῆς. Καταργοῦν ἐπίσης δύο προσθήκας (annexes) προστιθεμένας ὑπὸ τῶν Συμμάχων εἰς τὰ περὶ δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους ἄρθρα.

Ὡς γνωστὸν ὅμως τὸ συμμαχικὸν κείμενον τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης περιελάμβανε καὶ μίαν σειρὰν εἰδικῶν συμβάσεων. Ἐκ τούτων, ἡ σύμβασις ἡ ἀφορῶσα τὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων διατηρεῖται ἀνέπαφος ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ δευτέρα σύμβασις, ἡ ἀφορῶσα τὰ σύνορα τῆς Θρᾴκης, δηλαδὴ τὴν οὐδετέραν καὶ ἐξωπλισμένην ζώνην ἡ ὁποία ἐγκαθίσταται κατὰ μῆκος τῶν Τουρκοβουλγαρικῶν καὶ Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων τῆς Θρᾴκης, παραμένει καὶ αὐτὴ σχεδὸν ἀναλοίωτος.

Τὰ 5 ἄρθρα της διατηροῦνται ἀμετάβλητα καὶ προστίθεται μόνον ἓν ἄρθρον ἀφορῶν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν, τὴν μεταξὺ Κουλελὶ—Μπουργκάζ. Διὰ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ οἱ Τοῦρκοι ζητοῦν ὅπως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἡ ἐκμετάλλευσις γίνεται τῇ ἐπιβλέψει καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἀντιπροσώπων. Καθορίζει ἐπίσης ὅτι οἱ Τοῦρκοι, οἱ ταξειδεύοντες ἐπὶ τῆς γραμμῆς αὐτῆς, εἴτε ἐρχόμενοι ἐξ Ἀδριανουπόλεως, εἴτε μεταβαίνοντες ἐκεῖ δὲν θὰ ὑφίστανται καμμίαν ἐπιβάρυνσιν, εἴτε τελωνειακήν, εἴτε ἄλλην.

Σπουδαιοτάτας μεταβολὰς ὑφίσταται τοὐναντίον ἡ τρίτη σύμβασις, ἡ ἀφορῶσα τὸ δικαστικὸν καθεστὼς τῆς Τουρκίας. Ἐκ τῶν 26 ἄρθρων τῆς συμβάσεως αὐτῆς παραμένουν ἀμετάβλητα μόνον τὰ ἕξ, καταργοῦνται τελείως τὰ 7 καὶ μεταβάλλονται κατὰ τρόπον ῥιζικὸν τὰ 14. Προστίθεται δὲ εἰς τὸ τέλος ἓν νέον ἄρθρον καθὼς καὶ μία δήλωσις ἀναφέρουσα ὅτι ἡ Τουρκία δέχεται μὲν νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της τὰ Εὐρωπαϊκὰ φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οὐδενὸς εἴδους προπαγάνδαν ἐνεργοῦν καὶ ὑπόκεινται εἰς ὅλους τοὺς Τουρκικοὺς ἐλέγχους.

Ἀμετάβλητος μένει καὶ ἡ 4η σύμβασις ἡ σχετικὴ μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν χρέος.

Ἡ 5η ἐμπορικὴ σύμβασις Τουρκίας καὶ Συμμάχων ὑφίσταται ῥιζικὴν τροποποίησιν. Ἀπὸ τὰ 20 ἄρθρα της καταργοῦνται τελείως τὰ 4, μεταβάλλονται τὰ δεκατέσσαρα καὶ παραμένουν τὰ δύο.

Ἡ σύμβασις ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἀμνηστείαν, μεταβάλλεται ἐπίσης 4 ἄρθρα διατηροῦνται, δύο μεταβάλλονται καὶ ἕνα προστίθεται.

Βαρυσήμαντος εἶνε ἐπίσης ἡ μεταβολὴ τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ἡ δήλωσις τῆς Τουρκίας σχετικῶς μὲ τὸ καθεστὼς τῶν ξένων ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ δικαστικῆς ἀπόψεως.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΣ ΤΟΥ 1821

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΧΑΤΖΗ ΧΡΗΣΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ καὶ τέλος)

Ὁ Χατζῆ Χρῆστος παρευθὺς ἀπέστειλεν ἀρκετὴν φρουράν, οὗτος ἔσπευσεν εἰς Πελοπόννησον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν κατὰ τοῦ Ἰβραὴμ πολεμούντων Ἑλλήνων, ὅπου ἔλαβεν ἐνεργητικώτατον μέρος εἰς ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ μάχας ὡς εἰς τὰς παρὰ τὸ Κρομύδι τῆς Πύλας, τοῦ Παλαιοῦ Ναυαρίνου, τῆς Γιάλοβας, εἰς ἣν εὑρεθεὶς μεμονωμένος καὶ ἐντὸς ἕλους συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς Μεθώνην μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μεθώνης Γρηγορίου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὑπέστη πολλὰς κακώσεις καὶ στερήσεις καὶ θὰ ἐφονεύετο ἂν δὲν ἔσπευδεν εἰς Μεθώνην ὁ ἄγγλος ναύαρχος Ἄμιλτων, ὅστις ἐζήτησε τὴν ἀφείδειαν τῆς ζωῆς του, μέχρις ὅτου οἱ ναύαρχοι τῶν εὐρωπαϊκῶν στόλων καὶ ὁ στρατηγὸς Μαιζὼν ἀπῄτησαν παρὰ τοῦ Ἰβραὴμ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἣν καὶ ἐπέτυχον.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του μετέβη εἰς Αἴγιναν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ δακρύων, ὁ δὲ λαὸς γονυκλινὴς κατησπάζετο αὐτὸν ἐν ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ Π. Σπυρίδη, ὑπασπιστοῦ τοῦ στρατηγοῦ, ὅστις εὑρέθη αὐτόπτης κατὰ τὴν εἰς Αἴγιναν ἀπόβασιν [illegible] σώματος τὸν μετέβη εἰς Ναύπακτον ἣν πολιορκήσας μετὰ τοῦ Κίτζου Τζαβέλα, ἀπηλευθέρωσεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Κιουρ Κιὸρ Ἰβραὴμ πασᾶ. Κατόπιν μετέβη πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πρὸ τῶν Θηβῶν στρατιᾶς, τοῦ Δ. Ὑψηλάντου, στρατάρχου τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἀνέλαβε τὴν καταπολέμησιν τοῦ Νιζὰμ καὶ Ὀμὲρ πασάδων.

Ὁ Χατζῆ Χρῆστος καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ παρ' ὅλα τὰ ἐν τῇ φυλακῇ δεινά του, ἀπεδείχθη **ἀκαταγώνιστος, ἥρως, τουρκοφάγος**, διότι βλέπων πάντα ταῦτα ὁ στρατάρχης Ὑψηλάντης ξιφήρη, καὶ δακρυρροῶν ἀνέκραξεν, «Ἕλληνες θαρσεῖτε, ὁρμᾶτε ν' ἀποσφάξετε τοὺς τυράννους, ἕνα Καραϊσκάκην ἐχάσαμεν, ἄλλον μᾶς ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος» δεικνύων τὸν Χατζῆ Χρῆστον μαχόμενον.

Ἐν γένει ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ φήμη τοῦ Χατζῆ Χρήστου μετὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ κατέστη τοιαύτη ὥστε ἔχαιρε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἀπελάμβανε γενικῆς ὑπολήψεως, ἡ δὲ γνώμη του ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐθεωρεῖτο αὐθεντία. Εἰς ὅλας τὰς μεγάλας καὶ σοβαρὰς μάχας τῆς τε Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος. Αἱ μάχαι αὗται τοῦ Χατζῆ Χρήστου οὐ μόνον ἐδόξασαν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ σημαντικὰς ὠφελείας προὐξένησαν εἰς τὴν ὅλην Ἑλληνικὴν [illegible], διότι ὡς ἀναφέρει ὁ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ Π. Σπυρίδης ἐν τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ μετὰ τὴν σύμβασιν τοῦ 1831, συζητουμένων τῶν ἀποζημιώσεων πρὸς τὴν Ὑ. Πύλην διὰ τὰς Ἀθήνας, Εὔβοιαν, Λαμίαν κ. τ. λ. συμπεριελήφθησαν καὶ αἱ Θῆβαι γενομένης ὅμως ὑπενθυμίσεως τῶν ἐκεῖ νικηφόρων μαχῶν τοῦ Χατζῆ Χρήστου, ἀπεδείχθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα λαβόντα τὴν ὑπεροχὴν κατέστησαν τὴν χώραν **ἀνακτημένην καὶ οὐχὶ παραχωρουμένην ἐπὶ ἀποζημιώσει. Καὶ οὕτω ἀπηλλάγη τὸ Ἔθνος τῆς χρηματικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν χάρις εἰς τὸν Χατζῆ Χρῆστον.**

Ἡ μικρὰ ἐκείνη γωνία τῆς Ἑλλάδος ἡ μόλις ἀποτινάξασα τὴν δουλείαν καὶ τὴν Τουρκικὴν βαρβαρότητα, ἦτο τότε χώρα μεταβεβλημένη εἰς σωρὸν ἐρειπίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυριάρχει ὁ κυριῶν ἐν τῇ διαμερίσει τῶν ἐξουσιῶν, τὸ πᾶν δὲ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἰδίας ὀντότητος καὶ ὑπεροχῆς τοῦ ἀτόμου· ἦτο χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρυτάνευε ἡ ἀναρχία, ἡ δὲ ἀσφάλεια ζωῆς, τιμῆς, περιουσίας ἦτο τι ἀσύνηθες καὶ εὑρίσκετο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος κακοποιοῦ στοιχείου. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διατελούσης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Κυβερνήτης προσεκάλεσε τὸν Χατζῆ Χρῆστον εἰς Πελοπόννησον, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἠσπάσθη εἶπεν ὅτι «ὁ ἡρωϊσμός σου ἐτίμησε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ δικαιώματα περιεποίησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ διαφιλονεικῇ ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν· τὰ θέατρα τῶν μαχῶν παύουν, θέλω ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου· αἱ κακαὶ ἕξεις τινῶν ἤρχισαν νὰ παρεμβάλλουν φρικώδη ἐμπόδια εἰς τὴν πατρικήν μου πορείαν· ἀπαιτεῖται αὐστηρότης διὰ τὸ κοινὸν καλόν, σὺ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ θέλεις χρησιμεύσει εἰς τὴν στερέωσιν τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς, μὲ τὴν συνήθη πίστιν καὶ εἰλικρίνειάν σου». Καὶ πράγματι ὁ Χατζῆ Χρῆστος ὡς ἀνὴρ μὴ ἀνήκων εἰς οὐδεμίαν μερίδα, μὴ ἔχων οὐδεμίαν τοπικὴν ἐπιρροὴν οὐδὲ ἐπιδιώξας τοιαύτην, μὴ ἐπιδιώκων οὐδεμίαν ἀπολύτως φιλοδοξίαν, παρὰ τὴν κραταίωσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν δύναμιν τοῦ νόμου, τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἰσονομίας καὶ τὴν διάσωσιν τῆς χώρας ἀπὸ τὰ λυμαινόμενα ταύτην κακοποιὰ στοιχεῖα.

Οὕτω διορισθεὶς εἰς Ἀχαΐαν, Λακεδαίμονα, Μεσσηνίαν κ. τ. λ. ἠσφάλιζε τοὺς Κυβερνητικοὺς ἀπὸ διαφόρους ἐπιδρομὰς τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἀνταρτῶν. Ἐν γένει τὸ σῶμά του ἐχρησίμευε τότε ὡς ἔφιππος χωροφυλακὴ δι' ὅλας τὰς τότε δημοσίας λειτουργίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου καὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Αὐγ. Καποδίστρια, ἀνέλαβε πάλιν τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀνταρτῶν καὶ ἐγένετο τὸ στήριγμα τῆς τότε συσταθείσης ἑπταμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ βασι-

"ΕΝΩΣΙΣ,,
ΠΡΩΪΝΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Περιοδεύων ἀντιπρόσωπος
καὶ ὑπεύθυνος Συντάκτης
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΑΡΙΓΛΗΣ

μνήστου Βασιλέως Ὄθωνος.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως ἐγένετο Συνταγματάρχης καὶ ἀρχηγὸς τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς καταδίωξιν τῆς ἀποστασίας, ὅστις ποικιλοτρόπως καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως εἰργάσθη καὶ ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐκτιμῶν τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις του, ἀπένειμεν μεταξὺ τῶν πρώτων τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν.

«Ὄθων

Ἐλέῳ Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἀπονέμομεν εἰς τὸν Κύριον ΧατζῆΧρῆστον, πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ὁποίας ἔδειξε γενναιότητος, καθ' ὅλας τὰς μάχας καὶ μάλιστα εἰς τὴν κατὰ τὰ Δερβενάκια καὶ τῆς καρτερίας μεθ' ἧς ὑπέμεινε μακροχρόνιον φυλάκισιν, τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Ἡμετέρου βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Ἐν Ναυπλίῳ 20 Μαΐου 1834.

Ὄθων»

Ἀργότερον προήχθη εἰς ὑποστράτηγον ὠνομάσθη ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως, ἐγένετο Γερουσιαστὴς καὶ προήχθη εἰς τὸν Μεγαλόσταυρον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος. Διάγων βίον εὐάρεστον καὶ ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος παρὰ πάντων, τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν, ἰδίως τοῦ Ἱππικοῦ οὗ ἐτύγχανεν ἱδρυτής, ἀπέθανε περὶ τὸ τέλος τοῦ 1853 πενέστατος, ἄπορος καὶ ἀκτήμων, ἐγκαταλείψας σύζυγον, Μαρίαν ὀνόματι ἐκ Τριπόλεως καὶ δύο υἱοὺς τὸν Σπῦρον καὶ Γεώργιον, καὶ πέντε θυγατέρας τὴν Σοφίαν, τὴν Ἑλένην, τὴν Κατίναν, τὴν Ἄνναν καὶ τὴν Φρόσω, φημιζομένην διὰ τὴν καλλονήν της. Μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ ἀείμνηστοι Βασιλεῖς Ὄθων καὶ Ἀμαλία ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὴν οἰκογένειαν, χορηγοῦντες ἐκ τοῦ Ἰδιαιτέρου των ταμείου μηνιαῖον χρηματικὸν ἐπίδομα πρὸς συντήρησιν αὐτῆς. Τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν καὶ ἐπίβλεψιν ἡ Ἀμαλία. Ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτεία ἐκ παραλλήλου ἐπιχορήγει εἰς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ στρατηγοῦ, ἐθνικὰς γαίας ἐν τῇ περιφερείᾳ Μπολάτ. Ὁ Χατζῆ Χρῆστος ἦτο μετρίας σωματικῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ νευρώδης, ζωηρός, ἄφοβος, ἱππεὺς ἐκ τῶν ἀρίστων, ἀτίμητος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ φιλοκίνδυνος. Ἦτο φιλόθρησκος μέχρι δεισιδαιμονίας, διώκτης ἄκαμπτος τῶν κακούργων καὶ σωφρονέστατος.

Τοιοῦτος ἐτύγχανεν ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ ὁ ἥρως τοῦ 21 ὅστις τόσον ἀφειδῶς ἐμόχθησε καὶ εὐηργέτησε πολυτρόπως τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ἱκανότητός του καὶ τοῦ ἀπεράντου πατριωτισμοῦ του μετὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ ἡρωϊκοῦ σώματός του τὸ ὁποῖον ἠρίθμει περὶ τοὺς 10,000 ἄνδρων.

Μυτιλήνη,

Ἀφιεροῦται τὸ παρὸν εἰς τὸν ἔγγονον τοῦ ἀειμνήστου Χατζῆ Χρήστου καὶ πολιτευτὴν Λέσβου κ. Ἠλίαν Ἠλιόπουλον.

Γεώργ. Κ. Χονδρονίκης

Σ. Σ. Ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Χατζῆ Χρήστου ἡ Σοφία ὑπανδρεύθη τὸν Ἀσημ. Ἠλιόπουλον, πατέρα τοῦ πολιτευτοῦ Λέσβου κ. Ἠλία Ἠλιοπούλου.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Τμῆμα Ναυτιλιακὸν

Τακτικὴ ἑβδομαδιαία

Γραμμὴ Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΦΕΖΑΡΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 28 Μαΐου μετ. μεσ. διὰ Χίον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ «ΦΕΖΑΡΑ» εἶναι νεότευκτον ἀτμόπλοιον τύπου «ΦΑΜΑΚΑΣ» καὶ μαζὺ μὲ τὴν «ΦΑΜΑΚΑ» θὰ ἐκτελῇ τὴν ἑβδομαδ. γραμμὴν Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΜΙΑΣΙΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Κυριακὴν 25 Μαΐου 10 π. μ. διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κ/πολιν.

Τακτικὴ 15θήμερος γραμμὴ Συρίας

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΜΙΑΣΙΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Πέμπτην 29 Μαΐου ἀπόγευμα διὰ Χίον, Ρόδον, Ἀττάλιαν, Μερσίναν, κ. τ. λ.

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Ἐπιβάται νὰ προμηθεύωνται τὰ εἰσιτήρια των ἐκ τοῦ Πρακτορείου ἄλλως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ 20 ο/ο ἐπὶ πλέον.

Τμῆμα Ἀσφαλιστικὸν

SUN FIRE OFFICE

Ἡ μεγαλειτέρα καὶ ἀρχαιοτέρα Ἀγγλικὴ Πυρασφαλιστικὴ Ἑταιρεία. Τὰ συμβόλαια ἐκδίδονται ἐνταῦθα εἰς λίρας Ἀγγλικὰς καὶ δραχμάς. Ἄμεσος ἀποζημίωσις *ἐν περιπτώσει δυστυχήματος*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης εἰς τὸ σιδηρωτήριόν του ἄνωθεν τοῦ ὑποδηματοποιείου Καμηλέλη ὁδὸς ἀγορᾶς, ἐκτὸς τοῦ σιδηρώματος γιακάδων καὶ ὑποκαμίσων, καθὼς καὶ τοῦ πλυσίματος παντὸς εἴδους ἐσωρούχων, ἀναλαμβάνει καὶ τὸ καθάρισμα παντὸς εἴδους ἀνδρικῶν ἐνδυμασιῶν, μὲ ὅλως ἰδιαίτερον σύστημα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ «Χρόνος» ἠναγκάσθη, ἐπὶ τέλους, νὰ διατυπώσῃ πικροχόλους σκέψεις διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν Τούρκων, τοὺς ὁποίους πάντοτε προήσπισεν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συζητήσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Τώρα, ἐπικαλεῖται τὴν ἀντίληψίν των, ὑποδεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν ἐσφαλμένην κατεύθυνσίν των, τὸ ἄδικον τῶν ἀξιώσεών των καὶ τὰς συνεπείας, πρὸς τὰς ὁποίας ὠθεῖ τὴν Τουρκίαν ἡ ἀδιαλλαξία της. Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν ὄντως συνῆλθεν ἐκ τῆς τουρκοφιλίας του. Ἀλλὰ πόσα δὲν ἐθυσίασεν εἰς αὐτήν; Σήμερον δὲ ἀνησυχεῖ διότι ἡ Τουρκία κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰς μικρὸν Κράτος, ἀφοῦ μόνη ἔναντι τῶν ἰσχυρῶν κινεῖ τὴν ὀργήν των καὶ προκαλεῖ αὐτούς. Ἀναγνωρίζει, λοιπόν, τὴν πλάνην του ὁ Παρισινὸς «Χρόνος»; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Ἀλλ' ἐὰν ὄντως ἀναγνωρίζῃ αὐτὴν σήμερον, τοῦτο ἔχει μικρὰν σημασίαν. Ἀτυχῶς οἱ Τοῦρκοι ἐπέτυχον τότε διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς του, ὥστε εἶναι ἀπίθανον ὅτι θὰ συγκινηθοῦν πλέον ἐκ τῆς ἐκκλήσεώς του.

—§—

ΑΠΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» πληροφορούμεθα ὅτι ὁ λόρδος Κώρζον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς προδιασκέψεως ἐδήλωσεν ὅτι «Ὅλοι οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι θὰ θεωρηθοῦν ὡς φιλοξενούμενοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς των ἐν Λονδίνῳ.....» Ὥστε αἱ διαφημίσεις περὶ *ἰδιαιτέρας* προσκλήσεως τοῦ Βενιζέλου, περὶ ἐξαιρετικῶν τιμῶν, περί... περί.... δὲν ἦσαν παρὰ τὰ συνειθισμένα τερτίπια μὲ τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ ἐξαπατήσουν τὸν λαόν. Ὁ λαὸς ὅμως τοὺς γνωρίζει πρὸ πολλοῦ. Τοὺς ἀφῄρεσεν ἅπαξ διαπαντὸς τὴν λεοντῆν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο ἡ κακοηθεστέρα φαυλότης καὶ οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει νὰ ἐξαπατηθῇ ἐκ νέου.

—§—

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ μελέτη τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἀπὸ χθὲς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, φέρει εἰς φῶς ἀγνώστους σελίδας τῆς γιγαντομαχίας τοῦ 1821 κατὰ τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται ἡ ἔνδοξος δρᾶσις ἑνὸς ἐκ τῶν ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ στρατηγοῦ Χατζῆ Χρήστου. Τὴν μελέτην ταύτην ἐδημοσιεύσαμεν καὶ διὰ τὴν ἱστορικήν της ἀξίαν ἀλλὰ καὶ διότι ἐνδιαφέρει τὴν Μυτιλήνην, τυγχάνουσαν δευτέραν πατρίδα τοῦ ἐγγονοῦ τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ καὶ φίλου πολιτευτοῦ Λέσβου κ. Ἠλ. Ἠλιοπούλου, τοῦ τόσων συμπαθειῶν ἀπολαύοντος ἐν τῇ νήσῳ μας.

—§—

ΠΑΝΤΟΤΕ ὁ τύπος ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου μας τὴν τόσον ἀθόρυβον ἀλλὰ καὶ τόσον ἀποτελεσματικήν. Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὴν ἐργασίαν ἑνὸς ἔτους παρατηροῦμεν ὅτι ἐκ τῶν νοσηλευθέντων καὶ ὁπωσδήποτε τυχόντων περιθάλψεως οἱ περισσότεροι προέρχονται ἐκ τῆς ὑπαίθρου χώρας. Καὶ ὅμως ἡ ὕπαιθρος χώρα δὲν συνεισφέρει καθόλου—πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων—διὰ τὴν συντήρησιν ἑνὸς ἱδρύματος τόσον φιλανθρώπως ἐργαζομένου. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἔστω καὶ ἀργὰ θὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀρωγῆς τῶν χωρίων τῆς νήσου, ἅτινα καὶ περισσοτέραν χρείαν ἔχουσι τοῦ Νοσοκομείου τούτου.

—§—

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΝ τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὴν Ἐπανάστασιν ὅτι ἐνῷ ἐκεῖνοι διακηρύττουν τὸ «ἐκκαθαριστικὸν» μάνιστον τῆς Ἐπαναστάσεως, μερικοὶ ὑπάλληλοι, συγκαταριθμένως δὲ ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, δὲν ἀφήνουν εὐκαιρίαν κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ πολιτικολογήσουν, ὑβρίζοντες πάντα ἀντιφρονοῦντα, ἀπειλοῦντες νὰ σφάξουν καὶ νὰ ...πνίξουν εἰς τὸ αἷμα τὸν ἀντιβενιζελισμὸν καὶ μὴ σεβόμενοι οὔτε ζωντανοὺς οὔτε πεθαμένους. Αὐτὰ φέρομεν εἰς γνῶσιν των διὰ νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς παραδόξους τούτους ὑπαλλήλους ὅτι ἡ πολιτεία ἢ ἔστω ἡ Ἐπανάστασις τοὺς διώρισε νὰ κάμουν τὸ καθῆκόν των καὶ μόνον τὸ καθῆκόν των.

Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ἀπόφοιτος εἰδικῆς ἐν Παρισίοις Ὀδοντοϊατρικῆς σχολῆς

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἰπ. Ἀμπατζῆ παραπλεύρως τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Κουρτζῆ πλησίον τῆς Μητροπόλεως.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ὁ Βενιζελισμὸς στὸν Δῆμο

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Λέσβου διωρίσθησαν Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Δήμου Μυτιλήνης οἱ κ. κ. Νικ. Πετρόπουλος, Θεμ. Παραδέλλης, Νικ. Π. Δουκαρέλλης, Γεώργ. Τζανῆς εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὑποβαλλόντων παραίτησιν κ. κ. Ἀσημ. Τουλιάτου, Θεμ. Ἐλευθεριάδου, Εὐστρ. Βοστάνη καὶ Θεοδρ. Εὐστρατιάδου γενομένην ἀποδεκτήν. Ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ αὐτοῦ Δήμου ὁ κ. Ἰωάννης Στεφανίδης καὶ ἀντ' αὐτοῦ διορίζεται ὁ Ἀθηναῖος Σκοῦρος τέως ἀνθυπολοχαγὸς καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας.

Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας συνεπληρώθη τὸ νομαρχιακὸν Συμβούλιον διὰ τῶν κ. κ. Σπυρ. Τζαννίδου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς περιφερείας Μηθύμνης καὶ Δ. Σμυρναίου τῆς περιφερείας Πλωμαρίου.

Τὸ ὑπὲρ τῶν προσφύγων Μικρασιατῶν μνημόσυνον

Χθὲς προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Δαρδανελλίων, ἐτελέσθη ἐν μέσῳ πολλοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ ἐντοπίων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Θεράποντος μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Μικρασίᾳ σφαγιασθέντων Μικρασιατῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν διενεργούμενον εἰσέτι ὑπὸ τῶν Τούρκων διωγμόν. Εἰς αὐτὸ παρέστησαν ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Στρατ. Διοικητής.

Ἐπιμνημοσύνους καταλλήλους τῇ περιστάσει προσεφώνησαν ὁ καθηγητὴς κ. Δημ. Βογαζινὸς καὶ ὁ συνάδελφος κ. Ἀθαν. Γκροβαΐνης.

Τὸ μνημόσυνον ἐγένετο ὄντως ἐπιβλητικόν. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονίσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὸ ὁποῖον μᾶς ηὐχαρίστησεν εἶναι τὸ ὅτι ἀπεῖχε τελείως κομματικῆς χροιᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐγένετο ἄλλοτε εἰς παρομοίας περιστάσεις.

Ἐκ τοῦ μνημοσύνου ἔλειψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των οἱ τέως βουλευταὶ καὶ ὁ.... τέως πρόεδρος τῆς κατ' εὐφημισμὸν Παμμικρασιατικῆς Ἑνώσεως κ. Ν. Ἀμμανίτης.

Ἡ ἀπουσία τῶν ἀνωτέρω κυρίων δικαιολογεῖται πλήρως διότι μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν προσφύγων μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐργασθοῦν μόνον καὶ μόνον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων των, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν κομματισμόν, οὐδὲν συμφέρον εἶχον πλέον οἱ κύριοι οὗτοι εἴ τινες τοὺς πρόσφυγας ἤθελον μόνον διὰ τὸν βενιζελισμόν.

Πρὸ τῆς ἀμνηστείας

Χθὲς ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων Ἱερ. Μαρνάρη καὶ Ἀντ. Ἀβύρη, κατηγορηθέντων ὑπὸ συναδέλφων των ἐπὶ ἐξυβρίσει τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ διαδόσει ἀνησυχαστικῶν φημῶν. Μολονότι ὅλα τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα θεωροῦνται ἠμνηστευμένα, ἐν τούτοις τὸ Στρατοδικεῖον ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς ποινὴν 3 μηνῶν φυλακίσεως, ἀλλ' ἐπιεικῶς ἀνέστειλε ταύτην ἐπὶ τριετίαν.

Ἡ «Προσφυγικὴ Φωνὴ»

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ α'. φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Προσφυγικὴ Φωνὴ» ὄργανον τῶν ἐνταῦθα προσφύγων.

Ἡ «Προσφυγικὴ Φωνὴ» μακρὰν πάσης κομματικῆς ἀποχρώσεως καὶ ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὰ συμφέροντα τῶν προσφύγων θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως παρὰ τῶν προσφύγων.

Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα ὅπως φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ βαρὺ ἔργον ὅπερ ἀνέλαβε.

Καταργοῦνται Οἱ ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι

Πληροφορούμεθα, ὅτι διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ὅστις καταρτίζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, θὰ παύσουν νὰ ὑφίστανται ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι.

Ἡ ἀνακοίνωσις δ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ὅτι μέχρι σήμερον διωρισμένοι ὡς ἡμερομίσθιοι θὰ μετονομασθοῦν εἰς ἐκτάκτους.

Ἡ φορολογία τῶν περιουσιῶν

Ἐπανυπεγράφησαν δύο ἐκτελεστικὰ Διατάγματα τῆς νέας φορολογίας περὶ κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, προκειμένου ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογή της.

Ἐπίσης ἐπανυπεγράφη καὶ τὸ Διάταγμα περὶ τῆς φορολογίας περὶ κιθαριστάς προσόδων ἀπολαμβανομένων διαφόρων διατάξεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΘΕΑΜΑΤΑ

"ΣΑΠΦΩ,,

ΣΗΜΕΡΟΝ Κυριακὴν Θέλιμβις Κινηματογράφου μὲ τὸν ἀθλητὴν «ΜΠΙΛ-ΟΥΪΛΣΟΝ» καὶ τὴν ἡρωΐδα ... «ΒΕΝΑ-ΚΕΡ» ... ἔξοχον Καλλιτεχνικὸν ἔργον: ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ Εἰς νέαν σειρὰν ἐποχῶν. Σήμερον παίζονται 4 μέρη ... Ἐπὶ πλέον μία ξεκαρδιστικὴ Κωμῳδία «Ο ΡΑΠΤΗΣ». Αὔριον νέον ἔργον «Η ΜΑΣΚΑ» Ἀφικνεῖται νέος Θίασος «ΦΙΣΤ» Ἄσματα—Κωμῳδίαι—Ἐπιθεωρήσεις Προμηθευθεῖτε Καρνὲ ἐκ τοῦ Φωκαέως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 92150 ΑΘΗΝΑΙ 24 Μαΐου ὥρα 3 πρωϊνή

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

Ὑπεγράφη νομοθετικὸν Διάταγμα ἀφορῶν τὴν σύνταξιν τῶν παθόντων εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπιστράτευσιν.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Σήμερον κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον μὲ τοὺς πολιτικοὺς αἰχμαλώτους.

ΝΑΥΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Ἤρχισαν ἀπὸ σήμερον γυμνάσια τοῦ ναυτικοῦ μας εἰς τὸν Σαρωνικόν.

ΑΙ *ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ*

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας διεβίβασεν εἰς Παρισίους ἀνακοίνωσιν καθ' ἣν δέχεται νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις ἐν Παρισίοις, διότι ἡ Κων)πολις θεωρεῖται ἀκατάλληλος ὡς ἕδρα Συνδιασκέψεως.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Κεμαλικὴ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι αἱ ξέναι ἑταιρεῖαι αἱ ὁποῖαι δὲν ἤθελον συμμορφωθῇ εἰς τὸν νόμον περὶ τῆς καταγραφῆς θὰ καταδιωχθοῦν δικαστικῶς.

ΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Εἰς τὴν προκαταρκτικὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου θὰ καθορισθῇ καὶ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ τελικαὶ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Τούρκων.

ΠΛ. ΜΕΤΑΞΑΣ

**Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΛΑΒΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ**

Πρὸ δύο ἡμερῶν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μακρὰν ἔκθεσιν παρὰ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου, εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος ἐκθέτει τὰ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἔχουν φθάσει αἱ σχετικαὶ μεταξὺ τῶν Συμμάχων διαπραγματεύσεις.

Κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, αἱ Δυνάμεις τερματίζουσαι εἰς ὅσῳ τὸ δυνατὸν συντομώτερον χρόνον τὰς διαπραγματεύσεις των—πρόκειται περὶ τῆς συνεχιζομένης προδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου—θέλουν καλέσει τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς νέας ἀντιπροσωπείας της πρὸς ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων. Τονίζεται ὅτι ὁ πόθος τῆς εἰρηνεύσεως εἶνε τόσον ἰσχυρὸς εἰς τὴν Δ. Εὐρώπην, ὥστε οὐδὲν γεγονὸς θεωρεῖται ἱκανὸν νὰ μεταλλάξῃ τὰς φιλειρηνικὰς καθὼς ἐκ τούτου ἐνδοτικὰς ἀπέναντι τῶν Τουρκικῶν ἀξιώσεων, συμμαχικὰς διαθέσεις.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ διαβιβάσαντος τὴν ἔκθεσιν ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, παρ' ὅλας τὰς ζωηρὰς προσπαθείας τῶν Συμμάχων ἡ σημερινὴ ἐκκρεμότης θὰ συνεχισθῇ εἰσέτι ἐπ' ἀρκετόν, θὰ παρελκυσθῇ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, ἀλλὰ πάντως ἡ εἰρήνη θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς ἐξησφαλισμένη.

Διὰ τὴν τύχην τῆς τουρκικῆς ἀξιώσεως περὶ πληρωμῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος αἱ διαβιβαζόμεναι πληροφορίαι οὐδεμίαν πρόοδον εὐμενῆ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἄποψιν σημειοῦν.

Οἱ Σύμμαχοι δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ διακόψουν τὰς μετὰ τῶν Τούρκων διαπραγματεύσεις, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

«Καθημερινὴ» 22ας Μαρτίου

«Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Μυτιλήνης»

Στατιστικὴ κινήσεως τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης κατὰ τὸ ἔτος 1922

Οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀσθενεῖς ἀνῆλθον εἰς 856, τούτων παθολογικοὶ ἦσαν 613, χειρουργικοὶ δὲ 243, ἐξ αὐτῶν ἄνδρες ἦσαν 478, γυναῖκες δὲ 378, κατὰ θρήσκευμα Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι 821, Ἀρμένιοι 13 καὶ Μουσουλμάνοι 22.

Ἐκ τῶν ἄνω ἀσθενῶν ἐξῆλθον ἰαθέντες 788, ἀπέθανον 50, παρέμενον νοσηλευόμενοι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1922 18, σύνολον 856.

Ἐκ τῶν νοσηλευθέντων ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἀσθενῶν τούτων μόνον 132 κατάγονται ἐκ τῆς Πρωτευούσης, οἱ 354 προσῆλθον ἐκ τῶν διαφόρων Κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου μας, 189 ἦσαν πρόσφυγες, 169 χωροφύλακες καὶ στρατιῶται καὶ 12 ξένοι.

Εἰς δὲ τὴν Ἀστυκλινικὴν τοῦ Νοσοκομείου προσῆλθον τὸ ὅλον ἀσθενεῖς 9102 ἐκ τούτων παθολογικοὶ ἦσαν 7562 χειρουργικοὶ δὲ 1.540.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἀστυκλινικὴν προσελθόντων ἀσθενῶν μόνον 3159 κατήγοντο ἐκ τῆς Πρωτευούσης, οἱ 4.542 προσῆλθον ἐκ διαφόρων κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Νήσου καὶ 1.401 ἦσαν πρόσφυγες.

Συνταγαὶ φαρμάκων ἐξετελέσθησαν ἐν τῷ Φαρμακείῳ τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὅλον 18,680, ἐξ ὧν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου νοσηλευθέντας ἀναλογοῦν 9.048 διὰ τοὺς τῆς ἀστυκλινικῆς 9,179 καὶ διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημαρχείου 453.

Πλὴν τῶν ἄνω συνταγῶν ἐδαπανήθησαν δι' ἐγχύσεις ἐν τῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἐχορηγήθησαν ἀντισηπτικὰ φάρμακα καὶ εἴδη ἐπιδέσεως διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀσθενεῖς καὶ διὰ τοὺς τῆς ἀστυκλινικῆς ἀξίας δραχμῶν 11.130

Οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ κατακλιθέντες καὶ νοσηλευθέντες ἀσθενεῖς ἔσχον ἐν ὅλῳ ἡμέρας νοσηλείας 10481.

Πασχαλινὸν ἐπίδομα

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἀπεφασίσθη ὅπως λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα δοθῇ εἰς τοὺς ἀπόρους πρόσφυγας ἐπίδομα τοῦ ἡμίσεος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τρ. ἔτους.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπανέκαμψαν ἐκ τοῦ Βορείου διαμερίσματος τῆς Νήσου μας οἱ διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἐπισιτισμοῦ μεταβάντες ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας Ἐμμανουὴλ Τζανάκης καὶ Κ. Μαυριδόγλους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατόπιν τοῦ διαβιβασθέντος ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 31 ἐπείγοντος ἐγγράφου παρὰ τῆς ἐνταῦθα Ἐπιτροπῆς ἐπιτάξεως ἐλαίου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καλέσωμεν ἅπαντας τοὺς ἐνταῦθα λαδεμπόρους ἢ παραγωγοὺς ἐλαίου, ὡς καὶ τοὺς κατόχους κενῶν βαρελίων ἐλαίου καὶ δηλώσωσιν ὑπευθύνως ἐν τῷ Δημαρχείῳ ποίας ποσότητας ἐλαίου, ἀδιακρίτως ποιότητος καὶ κενῶν βαρελίων εἶνε κάτοχοι ἕκαστος, προκειμένου συμφώνως τῷ Νόμῳ ΑΦΜΓ τῆς 28ης Μαΐου 1887 καὶ τῇ σχετικῇ ὑπ' ἀριθ. 40163)28)1)23 Διαταγῇ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, νὰ γίνῃ ἐπίταξις ἐπὶ ἀμέσῳ πληρωμῇ ἐλαίου καὶ κενῶν βαρελίων.

Πᾶς δὲ ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰ ἀνωτέρω θέλει ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 28 Μαΐου 1923

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης
Κ. Π. Καβέτσος

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ! Σήμερον Κυριακὴν ἐκδίδεται

Η «Προσφυγικὴ Φωνή,»

Ἀγοράσατέ την ὅλοι

ΑΞΙΟΣ [illegible] καλλίφωνος καὶ τελείως κάτοχος τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς [illegible]

ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Οἱ ἔχοντες προσκλήσεις πρὸς ἀναχώρησιν δι' **ΑΜΕΡΙΚΗΝ** νὰ διέλθωσιν ἀμέσως ἐκ τῶν Γραφείων της πρὸς λῆψιν ἀσφαλῶν πληροφοριῶν.

Ὁ Πράκτωρ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ